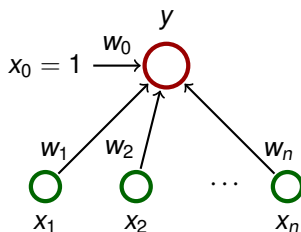

Perceptron a ADALINE

- ▶ Perceptron
- ▶ Perceptronové učící pravidlo
- ▶ Konvergence učení perceptronu
- ▶ ADALINE
- ▶ Učení ADALINE

Organizační dynamika:

$\vec{w} = (w_0, w_1, \dots, w_n)$ a $\vec{x} = (x_0, x_1, \dots, x_n)$ kde $x_0 = 1$.

Aktivní dynamika:

- ▶ vnitřní potenciál: $\xi = w_0 + \sum_{i=1}^n w_i x_i = \sum_{i=0}^n w_i x_i = \vec{w} \cdot \vec{x}$
- ▶ aktivační funkce: $\sigma(\xi) = \begin{cases} 1 & \xi \geq 0; \\ 0 & \xi < 0. \end{cases}$
- ▶ funkce sítě: $y[\vec{w}](\vec{x}) = \sigma(\xi) = \sigma(\vec{w} \cdot \vec{x})$

Adaptivní dynamika:

- ▶ Dána množina **tréninkových vzorů**

$$\mathcal{T} = \{(\vec{x}_1, d_1), (\vec{x}_2, d_2), \dots, (\vec{x}_p, d_p)\}$$

Zde $\vec{x}_k = (x_{k0}, x_{k1}, \dots, x_{kn}) \in \mathbb{R}^{n+1}$, $x_{k0} = 1$, je vstup k -tého vzoru a $d_k \in \{0, 1\}$ je očekávaný výstup.

(d_k určuje, do které ze dvou kategorií dané $\vec{x}_k = (x_{k0}, x_{k1}, \dots, x_{kn})$ patří).

- ▶ Vektor vah $\vec{w} \in \mathbb{R}^{n+1}$ je **konzistentní s \mathcal{T}** pokud $y[\vec{w}](\vec{x}_k) = \sigma(\vec{w} \cdot \vec{x}_k) = d_k$ pro každé $k = 1, \dots, p$.
Množina \mathcal{T} je **vnitřně konzistentní** pokud existuje vektor \vec{w} , který je s ní konzistentní.
- ▶ Cílem je nalézt vektor \vec{w} , který je konzistentní s \mathcal{T} za předpokladu, že \mathcal{T} je vnitřně konzistentní.

Online učící algoritmus:

Idea: Cyklicky prochází vzory a adaptuje podle nich váhy, tj. otáčí dělící nadrovinu tak, aby se zmenšila vzdálenost špatně klasifikovaného vzoru od jeho příslušného poloprostoru.

Prakticky počítá posloupnost vektorů vah $\vec{w}^{(0)}, \vec{w}^{(1)}, \vec{w}^{(2)}, \dots$

- ▶ váhy v $\vec{w}^{(0)}$ jsou inicializovány náhodně blízko 0
- ▶ v kroku $t + 1$ je $\vec{w}^{(t+1)}$ vypočteno takto:

$$\begin{aligned}\vec{w}^{(t+1)} &= \vec{w}^{(t)} - \varepsilon \cdot (y[\vec{w}^{(t)}](\vec{x}_k) - d_k) \cdot \vec{x}_k \\ &= \vec{w}^{(t)} - \varepsilon \cdot (\sigma(\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k) - d_k) \cdot \vec{x}_k\end{aligned}$$

Zde $k = (t \bmod p) + 1$ (tj. cyklické procházení vzorů) a $0 < \varepsilon \leq 1$ je **rychlost učení**.

Věta (Rosenblatt)

Jestliže je \mathcal{T} vnitřně konzistentní, pak existuje t^ takové, že $\vec{w}^{(t^*)}$ je konzistentní s \mathcal{T} .*

Důkaz Rosenblattovy věty

Pro zjednodušení budeme dále předpokládat, že $\varepsilon = 1$.

Nejprve si algoritmus přepíšeme do méně kompaktní formy:

- ▶ váhy v $\vec{w}^{(0)}$ jsou inicializovány náhodně blízko 0
- ▶ v kroku $t + 1$ je $\vec{w}^{(t+1)}$ vypočteno takto:
 - ▶ **Jestliže** $\sigma(\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k) = d_k$, **pak** $\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)}$
 - ▶ **Jestliže** $\sigma(\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k) \neq d_k$, **pak**
 - ▶ $\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)} + \vec{x}_k$ pro $d_k = 1$
 - ▶ $\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)} - \vec{x}_k$ pro $d_k = 0$

(Řekneme, že nastala korekce.)

kde $k = (t \bmod p) + 1$.

Důkaz Rosenblattovy věty

(Pro daný vektor $\vec{a} = (a_0, \dots, a_n)$ označme $\|\vec{a}\|$ jeho eukleidovskou normu $\sqrt{\vec{a} \cdot \vec{a}} = \sqrt{\sum_{i=0}^n a_i^2}$)

Idea:

- ▶ Uvážíme *hodně dlouhý vektor* (spočítáme jak dlouhý) \vec{w}^* , který je konzistentní s \mathcal{T} .
- ▶ Ukážeme, že pokud došlo v kroku $t + 1$ ke korekci vah (tedy buď $\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)} + \vec{x}_k$ nebo $\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)} - \vec{x}_k$), pak

$$\|\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^*\|^2 \leq \|\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*\|^2 - \max_i \|\vec{x}_i\|^2$$

Všimněte si, že $\max_i \|\vec{x}_i\| > 0$ *nezávisí* na t .

- ▶ Z toho plyne, že algoritmus nemůže udělat nekonečně mnoho korekcí.

Důkaz Rosenblatovy věty

Uvažme vektor \vec{w}^* konzistentní s \mathcal{T} .

Búno předpokládejme, že $\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k \neq 0$ pro $k = 1, \dots, p$.

Předp., že v kroku $t + 1$ došlo ke korekci, a že $k = (t \bmod p) + 1$.

Ukážeme, že

$$\|\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^*\|^2 \leq \|\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 - 2|\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k|$$

(Potom bude k důkazu věty stačit nahlédnout, že pro “dlouhý” vektor \vec{w}^* je $|\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k|$ “velké” kladné číslo.)

Rozlišíme dva případy: $\vec{d}_k = 1$ a $\vec{d}_k = 0$.

Důkaz Rosenblattovy věty

Předpokládejme $\vec{d}_k = 1$:

Došlo ke korekci, tedy $\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)} + \vec{x}_k$ a tedy $\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^* = (\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) + \vec{x}_k$. Pak

$$\begin{aligned}\|\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^*\|^2 &= \|(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) + \vec{x}_k\|^2 \\ &= [(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) + \vec{x}_k][(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) + \vec{x}_k] \\ &= \|(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*)\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 + 2(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) \cdot \vec{x}_k \\ &= \|(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*)\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 + 2\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k - 2\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k \\ &\leq \|(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*)\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 - 2|\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k|\end{aligned}$$

Poslední nerovnost plyne z toho, že:

- ▶ došlo ke korekci při $\vec{d}_k = 1$, tedy muselo platit $\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k < 0$,
- ▶ \vec{w}^* je konzistentní s \mathcal{T} a tedy $\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k > 0$.

Důkaz Rosenblattovy věty

Předpokládejme $\vec{d}_k = 0$:

Došlo ke korekci, tedy $\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)} - \vec{x}_k$ a tedy $\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^* = (\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) - \vec{x}_k$. Pak

$$\begin{aligned}\|\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^*\|^2 &= \|(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) - \vec{x}_k\|^2 \\ &= [(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) - \vec{x}_k] [(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) - \vec{x}_k] \\ &= \|(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*)\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 - 2(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*) \cdot \vec{x}_k \\ &= \|(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*)\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 - 2\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k + 2\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k \\ &\leq \|(\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*)\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 - 2|\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k|\end{aligned}$$

Poslední nerovnost plyne z toho, že:

- ▶ došlo ke korekci při $\vec{d}_k = 0$, tedy muselo platit $\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k \geq 0$,
- ▶ \vec{w}^* je konzistentní s \mathcal{T} a tedy $\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k < 0$.

Důkaz Rosenblattovy věty

Máme dokázáno:

$$\|\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^*\|^2 \leq \|\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 - 2|\vec{w}^* \cdot \vec{x}_k|$$

Nechť nyní $\vec{w}^* = \alpha \cdot \vec{w}^+$ kde $\alpha > 0$. Pak

$$\|\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^*\|^2 \leq \|\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*\|^2 + \|\vec{x}_k\|^2 - 2\alpha|\vec{w}^+ \cdot \vec{x}_k|$$

Nyní stačí uvážit $\alpha = \frac{\max_k \|\vec{x}_k\|^2}{\min_k |\vec{w}^+ \cdot \vec{x}_k|}$ a dostaneme

$$\|\vec{x}_k\|^2 - 2\alpha|\vec{w}^+ \cdot \vec{x}_k| \leq \|\vec{x}_k\|^2 - 2 \max_k \|\vec{x}_k\|^2 \frac{|\vec{w}^+ \cdot \vec{x}_k|}{\min_k |\vec{w}^+ \cdot \vec{x}_k|} \leq - \max_k \|\vec{x}_k\|^2$$

Což dá

$$\|\vec{w}^{(t+1)} - \vec{w}^*\| \leq \|\vec{w}^{(t)} - \vec{w}^*\|^2 - \max_k \|\vec{x}_k\|^2$$

kdykoliv došlo ke korekci.

Z toho plyne, že nemůže dojít k nekonečně mnoha korekcím. □

Dávkový učící algoritmus:

Vypočte posloupnost $\vec{w}^{(0)}, \vec{w}^{(1)}, \vec{w}^{(2)}, \dots$ váhových vektorů.

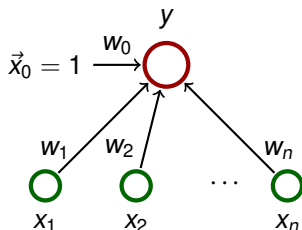
- ▶ váhy v $\vec{w}^{(0)}$ jsou inicializovány náhodně blízko 0
- ▶ v kroku $t + 1$ je $\vec{w}^{(t+1)}$ vypočteno takto:

$$\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)} - \varepsilon \cdot \sum_{k=1}^p (\sigma(\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k) - d_k) \cdot \vec{x}_k$$

Zde $k = (t \bmod p) + 1$

a $0 < \varepsilon \leq 1$ je **rychlost učení**.

Organizační dynamika:

$\vec{w} = (w_0, w_1, \dots, w_n)$ a $\vec{x} = (x_0, x_1, \dots, x_n)$ kde $x_0 = 1$.

Aktivní dynamika:

- ▶ vnitřní potenciál: $\xi = w_0 + \sum_{i=1}^n w_i x_i = \sum_{i=0}^n w_i x_i = \vec{w} \cdot \vec{x}$
- ▶ aktivační funkce: $\sigma(\xi) = \xi$
- ▶ funkce sítě: $y[\vec{w}](\vec{x}) = \sigma(\xi) = \vec{w} \cdot \vec{x}$

Adaptivní dynamika:

- ▶ Dána množina **tréninkových vzorů**

$$\mathcal{T} = \{(\vec{x}_1, d_1), (\vec{x}_2, d_2), \dots, (\vec{x}_p, d_p)\}$$

Zde $\vec{x}_k = (x_{k0}, x_{k1}, \dots, x_{kn}) \in \mathbb{R}^{n+1}$, $x_{k0} = 1$, je vstup k -tého vzoru a $d_k \in \mathbb{R}$ je očekávaný výstup.

Intuice: chceme, aby síť počítala afinní aproximaci funkce, jejíž (některé) hodnoty nám předepisuje tréninková množina.

- ▶ **Chybová funkce:**

$$E(\vec{w}) = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^p (\vec{w} \cdot \vec{x}_k - d_k)^2 = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^p \left(\sum_{i=0}^n w_i x_{ki} - d_k \right)^2$$

- ▶ Cílem je nalézt \vec{w} , které minimalizuje $E(\vec{w})$.

Gradient chybové funkce

Uvažme **gradient** chybové funkce:

$$\nabla E(\vec{w}) = \left(\frac{\partial E}{\partial w_0}(\vec{w}), \dots, \frac{\partial E}{\partial w_n}(\vec{w}) \right)$$

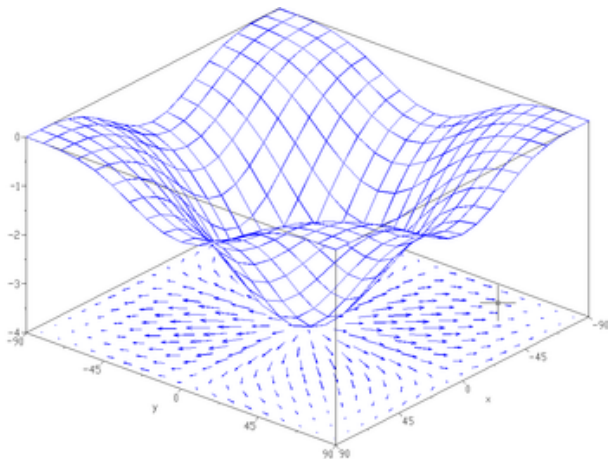
Intuice: $\nabla E(\vec{w})$ je vektor ve **váhovém prostoru**, který ukazuje směrem nejstrmějšího „růstu“ funkce $E(\vec{w})$. Vektory \vec{x}_k zde slouží pouze jako parametry funkce $E(\vec{w})$ a jsou tedy fixní!

Fakt

Pokud $\nabla E(\vec{w}) = \vec{0} = (0, \dots, 0)$, pak \vec{w} je globální minimum funkce E .

Námi uvažovaná chybová funkce $E(\vec{w})$ má globální minimum, protože je konvexním paraboloidem.

Gradient - ilustrace

Pozor! Tento obrázek pouze ilustruje pojem gradientu, nezobrazuje chybovou funkci $E(\vec{w})$

Gradient chybové funkce ADALINE

$$\begin{aligned}\frac{\partial E}{\partial w_\ell}(\vec{w}) &= \frac{1}{2} \sum_{k=1}^p \frac{\delta E}{\delta w_\ell} \left(\sum_{i=0}^n w_i x_{ki} - d_k \right)^2 \\ &= \frac{1}{2} \sum_{k=1}^p 2 \left(\sum_{i=0}^n w_i x_{ki} - d_k \right) \frac{\delta E}{\delta w_\ell} \left(\sum_{i=0}^n w_i x_{ki} - d_k \right) \\ &= \frac{1}{2} \sum_{k=1}^p 2 \left(\sum_{i=0}^n w_i x_{ki} - d_k \right) \left(\sum_{i=0}^n \left(\frac{\delta E}{\delta w_\ell} w_i x_{ki} \right) - \frac{\delta E}{\delta w_\ell} d_k \right) \\ &= \sum_{k=1}^p \left(\vec{w} \cdot \vec{x}_k - d_k \right) x_{k\ell}\end{aligned}$$

Tedy

$$\nabla E(\vec{w}) = \left(\frac{\partial E}{\partial w_0}(\vec{w}), \dots, \frac{\partial E}{\partial w_n}(\vec{w}) \right) = \sum_{k=1}^p \left(\vec{w} \cdot \vec{x}_k - d_k \right) \vec{x}_k$$

Dávkový algoritmus (gradientní sestup):

- ▶ váhy v $\vec{w}^{(0)}$ jsou inicializovány náhodně blízko 0
- ▶ v kroku $t + 1$ je $\vec{w}^{(t+1)}$ vypočteno takto:

$$\begin{aligned}\vec{w}^{(t+1)} &= \vec{w}^{(t)} - \varepsilon \cdot \nabla E(\vec{w}^{(t)}) \\ &= \vec{w}^{(t)} - \varepsilon \cdot \sum_{k=1}^p \left(\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k - d_k \right) \cdot \vec{x}_k\end{aligned}$$

Zde $k = (t \bmod p) + 1$

a $0 < \varepsilon \leq 1$ je rychlost učení.

(Všimněte si, že tento algoritmus je téměř stejný jako pro perceptron, protože $\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k$ je hodnota funkce sítě (tedy $\sigma(\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k)$ kde $\sigma(\xi) = \xi$.)

Tvrzení

Pro dostatečně malé $\varepsilon > 0$ posloupnost $\vec{w}^{(0)}, \vec{w}^{(1)}, \vec{w}^{(2)}, \dots$ konverguje (po složkách) ke globálnímu minimu funkce E (tedy k vektoru \vec{w} , který splňuje $\nabla E(\vec{w}) = \vec{0}$).

Online algoritmus (Delta-rule, Widrow-Hoff rule):

- ▶ váhy v $\vec{w}^{(0)}$ jsou inicializovány náhodně blízko 0
- ▶ v kroku $t + 1$ je $\vec{w}^{(t+1)}$ vypočteno takto:

$$\vec{w}^{(t+1)} = \vec{w}^{(t)} - \varepsilon(t) \cdot (\vec{w}^{(t)} \cdot \vec{x}_k - d_k) \cdot \vec{x}_k$$

kde $k = t \bmod p + 1$

a $0 < \varepsilon(t) \leq 1$ je rychlost učení v kroku $t + 1$.

Všimněte si, že tento algoritmus nepracuje s celým gradientem, ale jenom s jeho částí, která přísluší právě zpracovávanému vzoru!

Věta (Widrow & Hoff)

Pokud $\varepsilon(t) = \frac{1}{t}$ pak $\vec{w}^{(0)}, \vec{w}^{(1)}, \vec{w}^{(2)}, \dots$ konverguje ke globálnímu minimu chybové funkce E .

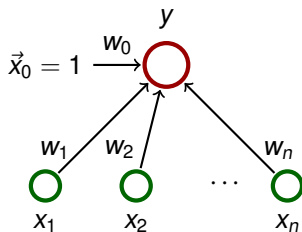
- ▶ Množina **tréninkových vzorů** je

$$\mathcal{T} = \{(\vec{x}_1, d_1), (\vec{x}_2, d_2), \dots, (\vec{x}_p, d_p)\}$$

kde $\vec{x}_k = (x_{k0}, x_{k1}, \dots, x_{kn}) \in \mathbb{R}^{n+1}$ a $d_k \in \{1, -1\}$.

- ▶ Síť se natrénuje ADALINE algoritmem.
- ▶ Očekáváme, že bude platit následující:
 - ▶ jestliže $d_k = 1$, pak $\vec{w} \cdot \vec{x}_k \geq 0$
 - ▶ jestliže $d_k = -1$, pak $\vec{w} \cdot \vec{x}_k < 0$
- ▶ To nemusí vždy platit, ale často platí. Výhoda je, že se ADALINE algoritmus postupně stabilizuje i v neseparabilním případě (na rozdíl od perceptronového algoritmu).

Organizační dynamika:

$\vec{w} = (w_0, w_1, \dots, w_n)$ a $\vec{x} = (x_0, x_1, \dots, x_n)$ kde $x_0 = 1$.

Aktivní dynamika:

funkce sítě: $y[\vec{w}](\vec{x}) = \vec{w} \cdot \vec{x}$

Adaptivní dynamika:

- ▶ Dána množina **tréninkových vzorů**

$$\mathcal{T} = \{(\vec{x}_1, d_1), (\vec{x}_2, d_2), \dots, (\vec{x}_p, d_p)\}$$

Zde $\vec{x}_k = (x_{k0}, x_{k1}, \dots, x_{kn}) \in \mathbb{R}^{n+1}$, $x_{k0} = 1$, je vstup k -tého vzoru a $d_k \in \mathbb{R}$ je očekávaný výstup.

Intuice: chceme, aby síť počítala afinní aproximaci funkce, jejíž (některé) hodnoty nám předepisuje tréninková množina.

- ▶ **Chybová funkce:**

$$E(\vec{w}) = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^p (\vec{w} \cdot \vec{x}_k - d_k)^2 = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^p \left(\sum_{i=0}^n w_i x_{ki} - d_k \right)^2$$

- ▶ Cílem je nalézt \vec{w} , které minimalizuje $E(\vec{w})$.

Dimenze $n = 1$

Dále budeme uvažovat pouze $n = 1$.

Hodnota sítě pro daný vstup $(1, x_1)$ bude $w_0 + w_1 x_1$

Tedy množina **tréninkových vzorů**

$$\mathcal{T} = \{(\vec{x}_1, d_1), (\vec{x}_2, d_2), \dots, (\vec{x}_p, d_p)\}$$

splňuje $\vec{x}_k = (1, x_{k1}) \in \mathbb{R}^2$ a $d_k \in \mathbb{R}$

Zjednodušíme si notaci a **budeme předpokládat**

$$\mathcal{T} = \{(x_1, d_1), \dots, (x_p, d_p)\}$$

kde $x_k \in \mathbb{R}$ a $d_k \in \mathbb{R}$ pro $k = 1, \dots, p$.

Hodnota sítě s váhami w_0, w_1 pro k -tý vzor bude $w_0 + w_1 x_k$.

Chybová funkce pro $n = 1$

$$E(w_0, w_1) = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^p (w_0 + w_1 x_k - d_k)^2$$

Minimalizujeme E vzhledem k w_0 a w_1 :

$$\frac{\delta E}{\delta w_0} = 0 \quad \Leftrightarrow \quad w_0 = \bar{d} - w_1 \bar{x} \quad \Leftrightarrow \quad \bar{d} = w_0 + w_1 \bar{x}$$

kde $\bar{x} = \frac{1}{p} \sum_{k=1}^p x_k$ a $\bar{d} = \frac{1}{p} \sum_{k=1}^p d_k$

$$\frac{\delta E}{\delta w_1} = 0 \quad \Leftrightarrow \quad w_1 = \frac{\frac{1}{p} \sum_{k=1}^p (d_k - \bar{d})(x_k - \bar{x})}{\frac{1}{p} \sum_{k=1}^p (x_k - \bar{x})^2}$$

(tj. $w_1 = \text{cov}(d, x) / \text{var}(x)$)

Normální rozdělení pravděpodobnosti

Rozdělení spojité náhodné veličiny (tj. s hodnotami v \mathbb{R})

Hustota pravděpodobnosti

$$f(x) = \frac{1}{\sigma \sqrt{2\pi}} \exp\left\{-\frac{(x - \mu)^2}{2\sigma^2}\right\} =: N[\mu, \sigma^2](x)$$

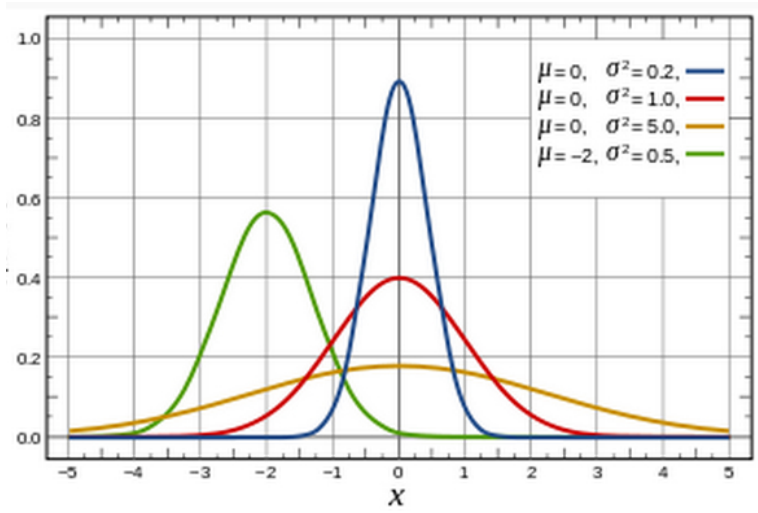
μ je střední hodnota, σ^2 rozptyl

Pokud má náhodná veličina X normální rozdělení, pak

$$P(x_1 \leq X \leq x_2) = \int_{x_1}^{x_2} p(x)$$

Často se používá k vyjádření náhodné chyby, např. chyby měření, způsobené velkým počtem neznámých a vzájemně nezávislých příčin.

Normální rozdělení pravděpodobnosti

Věrohodnost (likelihood)

Fixujme $\mathcal{T} = \{(x_1, d_1), (x_2, d_2), \dots, (x_p, d_p)\}$

Předpokládejme, že d_k bylo vygenerováno *náhodně* takto

$$d_k = w_0 + w_1 x_k + \epsilon_k$$

Zde

- ▶ w_0, w_1 jsou **neznámé konstanty**
- ▶ ϵ_k jsou generována náhodně s hustotou pravděpodobnosti $N[0, \sigma^2]$ kde σ^2 je **neznámý rozptyl**

Snadno se ukáže, že hustota pravděpodobnosti, se kterou je vygenerováno d_k splňuje

$$p(d_k | w_0, w_1, \sigma^2) = N[w_0 + w_1 x_k, \sigma^2](d_k)$$

Předpokládejme, že pro fixní w_0, w_1, σ^2 jsou $\epsilon_1, \dots, \epsilon_p$ generována **nezávisle**. Pak hustota pravděpodobnosti, se kterou jsou vygenerována všechna d_1, \dots, d_p splňuje

$$p(d_1, \dots, d_p | w_0, w_1, \sigma^2) = \prod_{k=1}^p N[w_0 + w_1 x_k, \sigma^2](d_k)$$

Maximální věrohodnost (maximum likelihood)

Chceme nalézt w_0, w_1, σ^2 , která maximalizují

$$L(w_0, w_1, \sigma^2) := p(d_1, \dots, d_p \mid w_0, w_1, \sigma^2)$$

Z technických důvodů budeme raději maximalizovat

$$\log(L(w_0, w_1, \sigma^2))$$

kde $\log(y)$ je přirozený logaritmus, tedy funkce inverzní k e^x .

Zřejmě

$$\begin{aligned} w_0, w_1, \sigma^2 \text{ maximalizují } L(w_0, w_1, \sigma^2) \\ \Leftrightarrow \\ w_0, w_1, \sigma^2 \text{ maximalizují } \log(L(w_0, w_1, \sigma^2)) \end{aligned}$$

Maximální log-věrohodnost (log-likelihood)

Ukážeme, že

$$\log(L(w_0, w_1, \sigma^2)) = -\frac{p}{2} \log 2\pi - p \log \sigma - \frac{1}{2\sigma^2} \sum_{k=1}^p (d_k - w_0 - w_1 x_k)^2$$

a tedy pro každé σ^2

$$w_0, w_1 \text{ maximalizují } L(w_0, w_1, \sigma^2)$$

\Leftrightarrow

$$w_0, w_1 \text{ maximalizují } \log(L(w_0, w_1, \sigma^2))$$

\Leftrightarrow

$$w_0, w_1 \text{ minimalizují } E(w_0, w_1)$$

Tj. maximalizující w_0, w_1 nezávisí na σ^2 .

Maximalizujeme-li vzhledem k σ^2 , dostaneme

$$\sigma^2 = \frac{1}{p} \sum_{k=1}^p (d_k - w_0 - w_1 x_k)^2$$

(tj. průměrná čtvercová odchylka od žádaných hodnot d_k , jak se dalo čekat)

Věrohodnost (likelihood) - libovolná dimenze dat

Fixujme

$$\mathcal{T} = \{(\vec{x}_1, d_1), (\vec{x}_2, d_2), \dots, (\vec{x}_p, d_p)\}$$

kde $\vec{x}_k \in \mathbb{R}^{n+1}$ a $d_k \in \mathbb{R}$ pro $k = 1, \dots, p$.

Předpokládejme, že d_k bylo vygenerováno *náhodně* takto

$$d_k = \vec{w} \cdot \vec{x}_k + \epsilon_k = \sum_{i=0}^n w_k x_{ki} + \epsilon_k$$

Zde

- ▶ \vec{w} je vektor **neznámých vah**
- ▶ ϵ_k jsou generována náhodně s hustotou pravděpodobnosti $N[0, \sigma^2]$ kde σ^2 je **neznámý rozptyl**

Pro fixní \vec{w}, σ^2 jsou $\epsilon_1, \dots, \epsilon_p$ generována **nezávisle**. Pak d_1, \dots, d_p jsou generována s hustotou

$$p(d_1, \dots, d_p \mid \vec{w}, \sigma^2) = \prod_{k=1}^p N[\vec{w} \cdot \vec{x}_k, \sigma^2](d_k)$$

Maximální log-věrohodnost (log-likelihood)

Pro

$$L(\vec{w}, \sigma^2) := p(d_1, \dots, d_p \mid \vec{w}, \sigma^2) = \prod_{k=1}^p N[\vec{w} \cdot \vec{x}_k, \sigma^2](d_k)$$

platí

$$\log(L(\vec{w}, \sigma^2)) = -\frac{p}{2} \log 2\pi - p \log \sigma - \frac{1}{2\sigma^2} \sum_{k=1}^p (d_k - \vec{w} \cdot \vec{x}_k)^2$$

a tedy pro každé σ^2

$$\vec{w} \text{ maximalizuje } L(\vec{w}, \sigma^2)$$

\Leftrightarrow

$$\vec{w} \text{ maximalizuje } \log(L(\vec{w}, \sigma^2))$$

\Leftrightarrow

$$\vec{w} \text{ minimalizuje } E(\vec{w})$$

Tj. maximalizující \vec{w} nezávisí na σ^2 .

$$\text{Max. } \sigma^2 \text{ splňuje } \sigma^2 = \frac{1}{p} \sum_{k=1}^p (d_k - \vec{w} \cdot \vec{x}_k)^2$$